

ÚTLEÍRÁS

1. nap: Reggeli 6.30-kor indultunk. Első megállónk Felső-Magyarország gyöngyszeme, Kassa (Košice) volt. Felejthetetlen élményt nyújtott a Miklós börtön, a Rákóczi-ház, s nem utolsósorban a székesegyház meglátogatása. A templomban megemlékeztünk II. Rákóczi Ferencről a sírjánál és felmáztunk a szerelmesek lépcsőjén a templom karzatára. Végső programunk egy kellemes városséta volt a Márai Sándor emlékek nyomában. Eközben megtekintettük "Rodostót", Rákóczi rodostói házának másolatát és a mesterségek utcáját is. Következő úticélunk Eperjes (Prešov) volt, mely Szlovákia harmadik legnagyobb városa. Hosszú, lencse alakú főutcáján egész házsorok pompáznak a felsőmagyarországi reneszánsz stílusában, amelyet a gazdagon tagolt, csipkézett koronázattal ékes oromfalak jellemeznek. Itt született Maléter Pál ezredes, honvédelmi miniszter, az 1956-os forradalom kivégzett mártírja. Egy szükséges megállónk a helyi pláza volt egy kis pihenőre. A napunk végén felkerestük a szepesi várat, mely a szepesi főispánok székhelye volt a 17. század végéig. A várban született Szapolyai János magyar király. A várral szemben lévő dombon van Szepeshely (Spišská Kapitula), vallási települése. A városka Magyarországon egyedülállóan, egyházi város volt, melynek egyetlen utcája a kanonoksor. Védőfalai ötszögű tornyokkal erősítve ma is teljes épségben állnak. Vacsoránkat már a szálláshelyen kaptuk, Igló mellett a Trio Hotelben. Bár eredetileg más sorrendben terveztük a látnivalók megtekintését, az időjárás és a múzeumok nyitvatartási ideje miatt került sor más beosztásra.
2. nap: Napon A Szlovák Paradicsom - Nemzeti Park felé vettük utunkat. A Hernád itt egy olyan kanyonszerű völgyet alkotott, ahol a patakok a hegygerincekről több száz méteres szintkülönbséggel sietnek alá. A mesterségesen kiépített útvonalon fémháló, hidak, láncok, és létrák segítik a túrázók haladását. Remek képek készültek az izgalmas úton, bár az eső miatt siettünk vissza a buszunkhoz. Ezután a Szepesség gyöngyszemét, Lőcsét (Levoča) tekintettük meg. A város kulturális nevezetességeit, amelyeket a csaknem teljesen épségben fennmaradt városházák ölelnek körbe, izgalmasnak tartottuk. A főtér domináns épületegyüttese a reneszánsz városháza és a Szent Jakab székesegyház. Ezek mellett áll a hűtlenek ketrece. Este fáradtan vacsoráztunk, de volt még egy kis erőnk társasjátékozni.

HATÁRTALANUL!

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

3. nap: A harmadik napot ébredés után a Dunajec-áttörésnél indítottuk, ahol a csodálatos környezet társaságában tutajoztunk. Utunk során lehetőségünk nyílt látni a híres háromkoronát. Elhaladtunk a késmárki Vöröskolostor mellett ahol mint megtudtuk gyógynövényeket termesztnek. A tutaj vezetői elárulták nekünk, hogy miért is habzik a folyó, a feloldott mészkő miatt. A jelenség neve hab (pena) adta a térség nevét. Miután kiszálltunk a tutajokból, a folyó mellett elhaladó sóúton sétáltunk vissza a busz felé. Itt volt egy kisebb füves terület és mellette pár büfé, ahol elfogyasztottuk a szálláson kapott ebédünket és akinek ez nem volt elég éhsége csillapítására, az beülhetett az egyik büféhez és kérhetett magának ételt. Innen a busz az Ólublói várhoz vitt minket és felsétáltunk a dombon. Útba ejtettük a Nesteville csokoládégyárat. Mindenkinek lehetősége nyílt kézzel készített, jóminőségű csokoládét vásárolni. Továbbindultunk a Podolin-Kinga templomhoz és az idegenvezető kedvesen körbevezetett és érdekes információkat osztott meg a templomról. A környéken még sétálgattunk egy kicsit és fagyiztunk. Thököly kastélya is érdekesnek bizonyult hazafelé, de a Mednyánszky rezidencia is meglepetéssel szolgált, éppen az esti koncertre próbáltak. Este, amikor visszaértünk a szállásra és megvacsoráztunk, együtt játszottunk az osztállyal. A nap végére kellően elfáradtunk és hamar ágyba bújtunk.
4. nap: Ezen a napon programunk első állomása Poprád (Poprad) volt. A város a Poprád folyó nagy kanyarulatában fekszik. Poprád központja az orsó alakú Szent Egyed-tér körül terül el, amelyet barokk és klasszicista stílusú polgárházak határolnak. Nagyon finom fagyit ehattunk itt. A Tátraalji Múzeumban, amelyet 1886-ban a Magyarországi Kárpát-egyesület alapított, a Tátra természetrajzi és néprajzi gyűjteménye látható. Tátralomnicon (Tatranská Lomnica) olyan békésen sétálnak a szervasok az utcán, mintha mindig autók közt közlekedtek volna. Tarajkán (Hrebienok) van az Ótátrafüredi siklóvasút felső végállomása. A Magas-Tátra turistautainak fontos kereszteződése és kiindulópontja található ebben a festői síparadicsomban. Innen kényelmes sétával értük el a Tar-pataki vízesést (Vodopády Studeného potoka), mely a Rainer-kunyhótól (Rainerova chata) a Bilík-menedékházig (Bilíkova chata) terjed. Az egymás fölött, egymáshoz közel elhelyezkedő vízesések és zuhatagok összetett rendszerét alkotják. A vízesések nagyon szép látványt nyújtott, mivel sokszor esett az eső, így a patak bővizű volt. A vacsora a szálláshelyen volt és utolsó nap csapatokban játszottunk társasjátékokat.

HATÁRTALANUL!

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

5. nap Elhagyva a szállást a Dobsinai jégbarlanghoz utaztunk. A barlangot már 1871-ben megnyitották a látogatók számára, majd pár évre rá a világon az elsők között, villanyvilágítással is ellátták. 2000-től a világ természeti örökségének jegyzékén szerepel. Nagyon sok diáknak ez volt a legnagyobb élmény az utazásunk során. Következő megállónk Dobsina (Dobšiná) főtere volt. A levéltári dokumentumok Dobsinát a történelmi Magyarország első „acélvárosaként” említik és Mátyás király híres fekete serege is többnyire az itt készült fegyverekkel volt ellátva. Betlérén (Betliar) az Andrássy család pazar vadászkastélyát kerestük fel. Az épület mögött nagy kiterjedésű angolpark található amelyben egzotikus fák, bokrok, külhoni fenyők és több klasszicista, romantikus építmény található. Az időjárási viszonyok nagyon romlottak és szinte szőnyegesőben volt részünk Betlér után, így sajnos Rozsnyón már nem álltunk meg várost nézni.